

osobito glede pranja, imalo se žestoko išibati, ali šibama koje se ne upotrebljavaju za djecu.«

Tek što je trubljač svršio s budilicom, galijoti su već bili uspravni na svojim ležajima. Kreveta oni nisu imali, a ni posebnoga mjesta kao spavalista. Ona tvrda klupa, uz koju je bio okovan, to je galijotu bila i soba, i blagovaona i sve, to zimi to ljeti. Iznošena kakva kabanica, na kojoj je kod veslanja sjedio, ili kakvo pokrivalo, što je možda slučajno donio sobom na brod, bilo je sve što ga je zaštićivalo od vlage i studeni. Niti je između klupa bilo prostora, da se čovjek opruži, jer razmak između njih ne bijaše veći od tri stope. Na klupi pak, na kojoj je sjedio i uz koju je bio okovan, nije raspolagao ni tolikim prostorom, tako da je na pojedinca otpadao obilat četvorni metar prostora. Tu se je nesretnik morao zguriti i počivati. Nitko se pak nije brinuo, da li imade čime da se pokrije, pa se nije baš rijetko događalo da je, u zimsko doba, ako galija nije bila raspremljena i ležala u luci, osvanuo koji galijot smrznut uz svoju klupu.

Lanci, kojima bijahu okovani galijoti, nisu bili jednako dugački. Galijoti, koji su bili okovani odmah do brodske ograde, imali su lanac toliko dug, koliko im je trebalo da mogu prekoračiti brodsku ogradu i stupiti na podić, što no su podržavali potpornji vesala; a držao se taj podić jednoga i drugoga brodskoga boka. Galijoti pak, koji su sjedili podalje od brodske ograde, imali su lanac razmjerno dulji, jer su se i oni morali čistiti na spomenutom podiću. —

Na prvi su se znak trublje uspravili galijoti »Glorie« svaki na svojem mjestu. Na drugi su znak svi prekoračili brodsku ogradu i stupili na podić. Tu je svaki hitro svukao svoje haljine, da ih pomno pretraži, očisti i otrese, tako da je odmah svaka guba padala u more. A kad su s time bili gotovi, odmah je svaki navukao žurno na se svoje dronjke i vratio se na svoje mjesto.

Sad je pristupio brodski brijač, koji je vršio i službu ranarnika, da im obrije glave. Ne treba ni spomenuti, da kod toga brijanja nije bilo nježnosti! A osim toga, nije mu bio baš ni lagan posao obrijati stopenadeset galijotskih glava, pa je on stoga redovno zamolio koga spretnijega mornara da mu pomogne. A mornari, iz samilosti prema ubogim galijotima, rado su mu pomagali. Eto, tako su se ovaj puta odazvali njegovu pozivu i oba naša kormilara koji su zaredali brijanje na onoj strani palube, gdje su bili okovani Celić i Tvrde.